

தமிழ்ந் பிறமொழிக் கலப்பு

மறைமலையடிகள்

விலை 25 புதுக்காசுகள்

தமிழர் பிறமொழிக் கலப்பு

தமிழிற் பிறமொழிக் கலப்பு

இந் நிலவுலகிற் பழமைக் காலந்தொட்டு இன்று காறும் வழங்கிவரும் மொழி தமிழ் ஒன்றேயாம் என்பதை முன்னர் ஒருமுறை விளக்கிக் காட்டினும். மற்றை மொழிகளிற் சில பன்னூருண்டுகட்கு முன்னே இறந்துபோயின, பல சின்னூருண்டுகளாகவே தோன்றி நடைபெறுகின்றன. சில பழமையாகி இறந்தன, பல புதுமையுற்றுப் பிறந்தன பழமையும் புதுமையும் ஒருங்குடைய ஒருமொழியை அவற்றினிடத்தே காணல் இயலாது. மற்றுத் தமிழ் மொழியோ பழமைக்குப் பழமையுமாய்ப், புதுமைக்குப் புதுமையுமாய்த் தன் இயல்பு பிறழாது, ஏறக்குறைய முந்நூறு நூறாயிரம் மக்களினிடையே உலாவி வருகின்றது. இங்ஙனம் இது பண்டு தொட்டே உயிரொடு விளங்கி வருதலின், முற்காலத்தில் வழங்கிய மொழிகளின் சொற்கள் சிலவும் பிற்காலத்தில் நடைபெறும் மொழிகளின் சொற்கள் சிலவும் இதன் கண்ணே கலந்து காணப்படுதல் இயற்கையேயாம். யாங்ஙனமேனின்; நீண்டகாலம் உயிரோ டிருக்கும் ஒருவன் பல நாடுகளிலுஞ் சென்று முயலுந் தொழின் முயற்சியும் மிகுந்த சுருசுருப்பும் உடையனாயிருந்தால், அவன் தனதிளமைக் காலத்தில் தன்னோடிருந்து இறந்து போனவர் வைத்த பொருள்களிற் சிலவற்றையுந், தனது பிற்காலத்தில் தன்னோடிருப்பவர் வழங்கும் பண்டங்களில் சிலவற்றையுங் கையாள நேர்வதுபோல, உயிரொடு சுருசுருப்பாய் உலவிவருந் தமிழ்மொழியுந் தான் வழங்கிய

பண்டைநாளில் வழங்கியிருந்த ஆரியம் இலத்தீன் முதலான மொழிகளின் சில சொற்களையும், இஞ்ஞான்று தன்னொடு சேர்ந்துலாவும் ஆங்கிலம் துலுக்கு முதலான மொழிகளின் சில சொற்களையுந்தான் எடுத்துப் பயன்படுத்தி வருகின்றது. இன்னும் இதனை விளக்கிக் காட்டல்வேண்டின், உயர்ந்த மலை முகட்டில் என்றும் நீர் ஊறும் ஒரு சுனையிலிருந்து இடையறாது ஓடிவரும் ஓர் அருவிநீருக்குத் தமிழ் மொழியை ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்; இனி இவ் வருவிநீர் ஓடிவரும் வழியின் இடையிடையே சுரப்பின்றிச் சேறும் நீருமாய் நிற்குங் குளங்குட்டைகட்கு வழக்கில் இல்லாத ஆரியம் இலத்தீன் முதலான மொழிகளையும், இன்னும் அவ்வழியின் கீழே இருபாலும் ஆங்காங்குப் புதிது தோன்றித் தனித்தனியே ஓடும் யாறுகளுக்கு ஆங்கிலம் துலுக்கு முதலான மொழிகளையும், இவ் யாறுகளிலிருந்து பிரிந்து வந்து அவ்வருவியொடு கலக்குஞ் சிறு சிறு கால்களின் நீருக்கு அம்மொழிகளிலிருந்து தமிழில் வந்து கலக்குஞ் சில சொற்களையும் ஒப்பாகச் சொல்லலாம். பன்னெடுங் காலமாக வறளாது ஓடிவருந் தமிழருவியானது தான் வரும் வழியிலுள்ள ஆரியம் முதலான பழைய குளங் கூவல்களிற் சென்று அவற்றின் சொற்களாகிய நீரையுந் தன்னொடு கலப்பித்துப் புதியவாக்கிப், பின்னும் இடையிடையே தன்கண் வந்து கலக்கும் பின்றைக் காலத்துச் சொற்களாகிய சிறு கால்களின் நீரையுந் தன்னுருவாக்கித் தன்னை வழங்கும் மக்கட்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகின்றது.

இனி, ஒரு மொழியின் சொற்கள் மற்றொரு மொழியில் வந்து, கலக்கவேண்டுவதுதான் என்னை

யென்று வினாவினால்; ஒரு மொழியினைப் பேசும் மக்கள் தம் நாட்டையுந் தம் இனத்தாரையும் விட்டு நீங்காமல் இருக்கும் வரையில், அவர் தாம் இருக்கும் நாட்டின்கண்ணே பிறமொழி பேசும் பிறநாட்டார் வந்து சேராதிருக்கும் வரையில், அவர் பேசும் மொழியில் அயல் மொழிச் சொற்கள் வந்து கலப்பதற்கு இடமேயில்லை. அங்ஙனமின்றி அவர் பல நாடுகளையும் அந்நாடுகளிலுள்ள பல திறப்பட்ட மக்களையும் போய்க் கண்டும், அவர் நாட்டுப் பண்டங்களைத் தாம் விலைகொண்டும், தம் நாட்டுப் பண்டங்களை அவர்க்கு விற்கும், அவர் தம் வழக்கவொழுக்கங்கள் சிலவற்றைத் தாங் கைப்பற்றியும், தமக்குரிய சிலவற்றை அவர் கைப்பற்றுமாறு தந்தும், ஒருவரது நாகரிகத்தை ஒருவர் பின்பற்றியும் ஒழுகும் உயர்ந்த அறிவும் உயர்ந்த நடையும் வாய்ந்தவர்களாயிருந்தால், அவர் பேசும் மொழியில் மற்ற மொழிச் சொற்கள் புகுந்து கலவாமல் இரா. ஆகவே, இம் முறையால் நோக்குமிடத்துப் பல வகையாலும் உயர்ந்த நாகரிக வாழ்க்கையுடையராய் வீளங்கிய தமிழ் மக்கள் வழங்கிவந்த தமிழிற் பிறமொழிச் சொற்கள் சில வந்து கலக்கலானது இயற்கையையாமென்பது உணரப்படும்.

அங்ஙனமாயிற், பழைய காலத்திற் தமிழ் மக்கள் அயல் நாட்டவரொடு சென்று அளவளாவும் நாகரிக முதிர்ச்சி உடையராயிருந்தா ரென்பதற்குச் சான்று என்னை யெனின்; இற்றைக்கு ஐயாயிர ஆண்டுகட்கு முன்னரே எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் ஒன்றுமே ஒரு பெருஞ் சான்றுமென்க. அருமை பெருமையிற் சிறந்த இவ்வொரு நூலை ஒரு சிறிது உற்று நோக்குவார்க்கும், இந்

நூல் எவ்வளவு பழமை யுடையதாய் இருக்க வேண்டு மென்பதும், மிகப் பழைய நாளிலே இவ் வுயர்ந்த நூலை எழுதிய ஆசிரியரோடு ஒருங்கிருந்த தமிழ் முதுமக்கள் எத்துணைச் சிறந்த அறிவும் நாகரிகமும் வாய்ந்தவரா யிருந்திருக்கவேண்டு மென் பதும் அவர் உள்ளத்திற் பதியாமற்போகா. இந் நூலின்கண் உள்ள “முந்நீர் வழக்கம் மகடூஉவோ டில்லை” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பொருள் ஈட்டும் பொருட்டுத் தம் மனைவி மக்களையும் நாட்டையும் விட்டுக் கடல் வழியே மரக் கலன்களில் ஏறித் தொலைவான நாடு நகரங்களிற் சென்று சேர்வ ரென்பது பெறப்படுகின்றது. தமிழர்கள் கடல் தாண்டிச் சென்று வேற்று நாடு களிற் போய்ப் பொருள் முயற்சி செய்ததுபோலவே, வேற்று நாட்டவரும் தமிழ் நாட்டிற் போந்து பல முயற்சிகளை நடத்தினாரென்பது ஈபுரு மொழியில் எழுதப்பட்ட பழைய விவிலிய நூலினால் இனிது விளங்குகின்றதன்றோ? காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் கரிகாற்சோழன் என்னும் வேந்தர் பெருமான் அரசாண்டபோது, பலவேறு மொழிகள் வழங்கிய பல வேறு தேயத்தாரும் அந்நகரத்தினிடத்தே போந்து கலந்திருந்து பல தொழின் முயற்சி நடத்தினமையு ம்; கடலுக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளிலிருந்து குதிரைகள் வந்தமையும்; இமயம் மேரு முதலிய மலைகளிலிருந்து பொன்னும் மணியும், மேற்கணவாய் மலைகளிலிருந்து சந்தனக்கட்டை அகிற்கட்டை களுந், தென் கடலிலிருந்து முத்துக்களுங், கீழ்கடலி லிருந்து பவழங்களுங், கங்கையாற்றிலிருந்து அதன் பொருள்களும், இலங்கை பர்மா என்னும் நாடுகளி லிருந்து அவற்றின் விளை பொருள்களும் அந்நகரத்

தில் வந்து விலையானமையும், இற்றைக்குச் சிறி தேறக்குறைய இரண்டாயிர ஆண்டுகளுக்குமுன் இயற்றப்பட்ட பட்டினப்பாலையிலும், அதற்குச் சிறிது பிற்பட்ட சிலப்பதிகாரத்திலும் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன வல்லவோ? கிரேக்க நாட்டிலுள்ள யவனர்கள் தமிழ் நாட்டிற் போந்து தமிழ் அரசர்களின் கீழ்ப் பல அலுவல்கள் பார்த்தமை பெருங்கதை, முல்லைப்பாட்டு முதலான பழந் தமிழ்ப் பாட்டுகளில் நன்கு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பண்டைநாளில் தமிழ் நாட்டார் அயல் நாடுகளிலும் அயல் நாட்டார் தமிழ் நாடுகளிலும் போந்து ஒருவரோடு ஒருவர் அளவளாவி யிருந்தமை இனிது புலப்படுதலின் வேற்று நாட்டவர்க்குரிய மொழிகளின் சொற்களிற் சில தொன்றுதொட்டே தமிழிற் புகுந்து வழங்குவ வாயின என்று உணர்தல் வேண்டும். இவ்வாறு நேர்ந்த கலப்பின் றன்மையை ஆராய்ந்து உணர்வார்க்குத் தமிழர் பண்டைக்காலத்திலேயே நாகரிகத்திற் சிறந்து விளங்கினாரென்பது புலனாகும்.

அங்ஙனமாயின், வேற்று நாட்டுச் சொற்கள் தமிழிற் கலந்தது போலவே, தமிழ்ச் சொற்களும் மற்றைத் தேய மொழிகளிற் கலந்து காணப்படுதல் வேண்டுமே யெனின்; ஆம், தமிழ்ச் சொற்கள் பல பழைய மொழிகளிலும் புதிய மொழிகளிலுங் கலந்து வழங்கவே படுகின்றனவென்று கடைப்பிடிக்க. ஆணி மீனம் நீர் தாமரை கலை குடம் முதலான பல சொற்கள் ஆரிய மொழியிலும், அசை அருவி இரும்பு ஈன் எல்லாம் மேன்மை முகில் முதலான பல சொற்கள் ஆங்கிலம் இலத்தீன் கிரேக்கு முதலான ஐரோப்பியர் மொழிகளிலும், அவா இரு

ஊர் எருமை சினம் செவ்வை முதலான பல சொற்கள் காலடி ஈபுரு முதலான மிகப் பழைய மொழிகளிலும், இன்னும் பல மற்றும் பல மொழிகளிலுமாக ஒருங்கு கலந்து காணப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் இங்கெடுத்துக் காட்டப் புகுந்தால் இக்கட்டுரை மிக விரியுமாதலின் அவை தம்மை நுண்ணிய ஆராய்ச்சியாற் பல நூலுதவி கொண்டு அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறு மொழிகள் ஒன்றோடொன்று கலக்கப் பெறுதற்கு அவற்றை வழங்கும் மக்களின் நாகரிகமே வழியாயிருத்தலால், நாகரிகம் வாய்ந்த எந்த மொழியும் பிறமொழிக் கலப்பில்லாமல் இருத்தல் இயலாது. இது மக்களியற்கையினையும் அவரது வாழ்க்கையின் இயல்புகளையும் அமைதியாக ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்க்கல்லாமல் மற்றவர்க்கு ஒரு சிறிதும் விளங்கமாட்டாது. தமிழ்மக்கள் பண்டு தொட்டே நாகரிகத்திற் சிறந்தவரா யிருந்ததனால் அவரொடு பலமொழிபேசும் பலநாட்டவருங் கலந்து பழகவே மற்றமொழிகளின் சொற்களிற் சில தமிழிலுங் காணப்படுவ ஆயின. இங்ஙனங் காணப்படுதல் தமிழ்மொழியின் நாகரிகச்சிறப்பினையும் அதன் வளப்பத்தினையுங் காட்டுகின்றதே யல்லாமல், அதற்கு அது தாழ்வாதலைக் குறிக்கின்ற தில்லை. உண்மை இவ்வாறிருப்ப, இதனைச் சிறிதும் உணர மாட்டாமல் சுவாமிநாத தேசிகர் என்பார் தாம் இயற்றிய இலக்கணக் கொத்தில் "அன்றியுந் தமிழ் நூற்களவிலை அவற்றுள் ஒன்றேயாயினுந் தனித் தமிழுண்டோ" எனக் கூறியது வெற்றூரவார வுரையாமன்றிப் பிறிதென்னை?

மேலும், நெடுங்காலம் உயிரோடிருந்து திகழும் ஒரு மொழியிற் பிற சொற்கள் கலத்தல் போலச், சின்னாள் உயிரோடிருந்து பின்னர் இறந்துபடும் ஒரு மொழியிற் பிறசொற்கள் மிக நுழைந்து நிலைபெறு தற்கு இடமேயில்லை. இதனாலேதான், ஆரிய மொழியிற் பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகச் சேர்ந்து காணப்படவில்லை. ஆரியம் பல்லாயிர ஆண்டுகட்கு முன்னரே எவரானும் பேசப்படாமல் இறந்துபட்ட மையின், அதன்கட்பிற் சொற்கள் புகுதற்கு வழியில்லாமற் போயிற்று. இதுகொண்டு, ஆரியமொழி உலகவழக்கிற்குப் பயன்படாமையோடு அது நாகரிக வளர்ச்சிக்கு இசைந்ததாகாமையும் நன்கு பெறப்படும். ஒருவர் ஒருமொழி பேசுகின்றவராய் இருந்தாலமட்டும் அவர் மற்றமொழிச் சொற்களை எடுத்தாள நேருமல்லது, அவர் ஏதுமே பேசாத ஊமையாயிருந்தால் அவர் பிறவற்றை எடுத்தாளச் சிறிதும் இடமுண்டாகமாட்டாது. ஆதலால், உலக வழக்கிலின்றி இறந்துபட்ட ஆரியமொழி பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்கவும் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படவும் மாட்டாதாயிற் றென்க.

இனி, உலக வழக்கின்கண் உள்ள ஒரு மொழியிற் பிறசொற்கள் வந்து சேருமாயின், அஃது இயற்கையாக நிகழவேண்டுமே யல்லாமற் கல்வியறிவுடைய சிலரால் அவர் தமக்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் அவை செயற்கையாக வலிந்து புகுத்தப்படுத லாகாது. அன்றி அங்ஙனம் புகுத்தப்படுமாயின் அவை அம்மொழியில் நிலைபெற்று உயிர் வாழா. இருவர் தமக்குள் தோன்றிய நேசத்தால் ஒருங்கு ஒட்டி உயிர்வாழ வேண்டுமே யல்லாமல், பிறரால் வலிந்து பொருத்தப்பட்டு அவர் ஒன்றுபட்ட

டிருத்தல் இசையாது. இவ்வியல்பு மொழிகளின் சேர்க்கையிலும் பிறழாமல் அமைந்திருப்ப தொன்றும். ஒருமொழி வழங்கும் ஒருதேயத்தில் உள்ளார் புதிதாக ஒரு பண்டத்தைக் கண்டுபிடித்துச் செய்து அதற்குத் தமது மொழியிற் பெயரும் இட்டுப் பிறகதனை வேறு தேயங்களிற் கொண்டுபோய் விலைப்படுத்துங்கால், அப் பண்டத்தின் பெயர் வேறு மொழியிற் கலத்தல் இயற்கையேயாம். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளிலுங் கூடப், புதுப் பண்டங்கள் வாங்கும் மற்ற நாட்டவர் நாகரிகமும் உயர்ந்த அறிவும் உடையவராயிருந்தால், அவற்றிற்குத் தமது மொழியிலேயே புதுப்பெயரிட்டும் வழங்குவர். மேல்நாட்டிலிருந்து வந்து இத் தென்னாட்டில் விலையாகுந் தெளிவான ஒருவகை மட்பாண்டத்தைக் கிளாசு என்றுங்கோப்பை என்றும் வழங்குகின்றனர்; கிளாசு கோப்பை என்னும் இச்சொற்கள் ஆங்கிலச் சொற்களின் திரிபுகளாகும்; இப்பாண்டங்கள் மேல்நாட்டிற் செய்யப்பட்டனவாய்த் தமிழ்நாட்டிற்குப் புதியனவாய் இருத்தலால், இவற்றிற்குரிய ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழர் தாமும் எடுத்தாளுதல் பொருத்தமேயாம்; இப்பாண்டங்களை யுங் கூடத் தமிழறிவு மிக்கவர்கள் 'கண்ணாடிக் குவளை' 'பீங்கான் கிண்ணம்' என்று தமக்குரிய தமிழ்ச் சொற்களாலேயே வழங்குவர். 'எஞ்சின்,' 'டிரெயின்,' 'டிக்கெட்டு,' 'டிராம்,' 'ஸ்கூல்,' 'கமிஷன் ஏஜண்டு,' 'ஷாப்பு,' 'மார்க்கட்டு,' முதலான ஆங்கில மொழிகளைப் பொதுமக்கள் அவற்றிற்கு முறையே 'பொறி,' 'வண்டித்தொடர்,' 'சீட்டு,' 'மின்சாரவண்டி,' 'பள்ளிக்கூடம்,' 'தரகன்,' 'கடை,' 'அங்காடிக் கடை' முதலான தமிழ்ச் சொற்களையே இட்டு வழங்

குவர். கல்வியறிவும் நாகரிகமும் 'வாய்ந்தவர்கள் இங்ஙனம் பிறநாட்டுச் சொற்களை எடுத்து வழங்க வேண்டிய இடங்களிலும் அவற்றிற்கு ஈடாகத் தமது மொழியிலுள்ள சொற்களையே நடைபெற விட்டு வாழ்வார். இவ்வாறு செய்தல் அவர்க்குள்ள முயற்சியின் திறத்தையும் நாகரிகச் சிறப்பினையுந் தமது மொழியில் வைத்த பற்றினையும் வெளிப்படையாகக் காட்டுவதாகும்.

முயற்சியும் உண்மையான பற்றும் இல்லாதவர்கள் பிறமொழி பேசுவோருடன் கலந்தால் தமது மொழிச் சொற்களை விட்டுப் பிறசொற்களையே எளிதில் எடுத்தாளத் தலைப்படுவார்கள். தமக்குரிய மொழியை வளம்பெறச் செய்யும் முயற்சியும் அதன் பாற் பற்றும் இல்லாமற் போதல் எதனால் என்றும், பிறிதொரு மொழியிலுந் தாம் வல்லுநர் என்பதைக் காட்டித் தம்மை உயர்வுபடுத்திக்கொள்ளும் எண்ணமும், பொருள் வருவாய் ஒன்றிலேயே நோக்கம் வைத்து அதற்கேற்றது பிறமொழிப் பயிற்சியே என்ற பிழைபட்ட கருத்துங் கொள்ளப் பெற்றிருத்தலாலேயாம். இதற்கு இத்தென்றமிழ் நாட்டிலுள்ள பார்ப்பன மாந்தரும், அவரைப் பின்பற்றினவரும் விடாப்பிடியாய்க் கைக்கொண்டிருக்கும் ஒழுகலாறே ஒரு பெருஞ் சான்றும். இத் தமிழ்நாட்டின்கண் உள்ள பொருள்களை வழங்குதற்கு ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பவும், அவற்றை விடுத்து இத் தென்னாட்டிற்கு உரியவல்லாத வடமொழிச் சொற்களாலும், இப்போது சில ஆண்டுகளாக ஆங்கிலச்சொற்களாலும் அவற்றை அவர் வழங்கிவருகின்றனர். தமிழ்மக்கள் எல்லாருந் தண்ணீர் என்று வழங்கிவர, அவர்கள் அதனை ஜலம்

என்று கூறுகின்றார்கள். 'எனக்கு ஓர் ஏனத்திலே குளிர்ந்த நீர்கொண்டுவா, வறட்சியாயிருக்கின்றது' என்று சொல்ல வேண்டுவதை 'நேக்கு ஒரு பாத்திரத்திலே குளுந்த ஜலங்கொண்டா, தாகமா இருக்கு' என்று வடசொற்களைச் சேர்த்தலோடு இடையிடையே யுள்ள தமிழ் சொற்களையுஞ் சிதைத்துப் பேசுகின்றார்கள். இன்னும் 'பயனற்ற செயல்' என்பதைப் 'பிரயோஜனமற்ற காரியம்' என்றும், வெயில், வெளிச்சம், வானம், காற்று, நெருப்பு, உணவு, உழவு, அலுவல், தூய்மை, நாடோறுங், கல்வீ என்பவற்றை முறையே சூர்ய ப்ரகாசம், ஆகாசம், வாயு, அக்ஷி, ஆகாரம், விவசாயம், உத்தியோகம், பரிசுத்தம், திநே திநே, வித்தை என்றும் வடசொற்களை அவர்கள் வழங்கி வருதல் எவரும் அறிவர். இவ்வாறு இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான வடசொற்களை அவர்கள் தமிழ்ப் பேசுங்கால் இடையிடையே வேண்டா கூறலாய் வழங்கி வருகின்றனர்.

இங்ஙனஞ் செய்தல் இறந்துபோன வடசொற்களை முற்றுமே அங்ஙனம் விடாமற், சில பல சொற்களையேனும் உலக வழக்கிற் பயிலவிடுதற்கு வழியாய் இருத்தலின் அது குற்றமாய்க் கொள்ளப்படுதலாகா தெனின்; இறந்துபோன வடமொழியின் சில சொற்களை உயிர்ப்பிக்கின்றேன் என்று புகுந்து பன்னூராயிரம் மக்களுக்குப் பயன்பட்டு வழங்கி உயிரோடு உலாவிவருந் தமிழ் மொழியின் சொற்களை இறக்கச் செய்தல் எள்ளளவும் பொருந்தாது. கையிலுள்ள பெருந்தொகைப் பொருளைக் கடலிற் கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டு; நிலத்தை அகழ்ந்து அடியிலுள்ள பொருள்களை எடுக்க முயல்வார் திறத்திற்குந், தமிழ்ச் சொற்

களைக் கைந்நெகிழ விட்டு வடசொற்களை வருந்திச் சொல்ல முயல்வார் திறத்திற்கும் வேறுபாடு சிறிதுங் காண்கிலேம். வடமொழியைத் தனியே முழுதும் உயிர்ப்பிக்க முயன்றாலும் அதனைச் சிறிது பயனுடைய தென்று சொல்லலாம். அங்ஙனஞ் செய்ய இயலாது அதன் சொற்கள் சிலவற்றை மட்டும் உயிரோடுலவுஞ் சிறந்த மொழியில் வலிந்து புகுத்தி அம் மொழிக்குக் கேடு சூழ்தல் பெரிதும் இழிக்கத்தக்க தொன்றாகும். இன்றியமையா இடங்களில் வடசொற்கள் சிலவற்றை எடுத்தானுதல் வழுவென்று யாங் கூறவில்லை. பொருள்களைக் குறிப்பிடுதற்கு ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கையில், அவற்றை விடுத்துப் பிறவற்றைப் புகுத்தலையே பெரியதொரு குற்றமாக நினைக்கின்றோம். பிற சொற்களை எடுத்து வழங்குதற்கு இன்றியமையா இடங்கள் என்பன, புதுப் பொருள்களைக் கூறுதற்குத் தமிழில் உள்ள சொற்களை எவ்வளவு முயன்று பார்த்தும், அதற்கு அவை இசையாத நேரங்களே யாம். முயற்சியும் அறிவும் உடையவர்கள் கருத்து வைத்தால் எத்தகைய புதுப் பொருள்கட்குத் தமிழிலேயே பெயரமைக்கலா மெனபதே நமது கொள்கை. உயிரோடுலவி வரும் மொழிகள் எவையா யிருப்பினும், அவை எத்துணை ஏழைமை யுடையவாயினும் அவற்றிற்குரியோர் உண்மைப் பற்றுடையராய் அவற்றை அங்ஙனம் வளம்பெறச் செய்து வருகுவராயின் அதனால் அவர் உரமான அறிவும் நன்முயற்சியும் மேன்மேல் மிகப் பெற்றுத் தாமுத் தம் மினத்தாரும் உயர்வர்.

இனி, இவ்வாறன்றி இக்காலத்துப் பார்ப்பன மாந்தர்போல் வடமொழிச் சொற்களையும் ஆங்கிலம்

முதலான ஏனை மொழிச் சொற்களையுந் தமிழின் இடையிடையே கலந்து பேசுவோர், தூய தமிழ்ப் பேசும் மற்றைப் பெரும்பாலாரின் வேறாகப் பிரிந்து அவர்களொடு தொடர்பில்லாதவராய், அவர்களால் தாமுந் தம்மால் அவர்களும் பெறும் பயன் வரவரக் குறையத், தாமுந் தம் மினத்தாருஞ் சில நூற்றாண்டுகளில் தமிழுக்கு முற்றும் புறம்பாய் வேற்றினமாய் மறைந்துபோவ ரென்பது திண்ணம். இஃது இவர்க்கே தாழ்வாய் முடியுமல்லாமற், பன்னூறு யிரம் மக்களினிடையே பரவியிருக்குந் தமிழுக்கு இதனாற் சிறிதுஞ் சிறுமை வராது.

அங்ஙனமன்று, பார்ப்பன மாந்தரும் அவர் போல்வார் பிறரும் வடமொழியையே தமக்குரிய மொழியாகக் கருதி அதனையே மிகவும் பயிலுதலின் அதன் சொற்களைத் தமிழிற் கலந்து பேசுகின்ற ரெனின்; அங்ஙனம் வடமொழியினிடத்து மிகுந்த பற்றுவைத்து அதனையே பயிலும் அவர்கள் அம் மொழியைத் தம் பெண்டிர் பிள்ளைகள் முதலான எல்லார்க்குங் கற்பித்து அம்மொழியிலேயே அவ ருடன் பேசுதல் வேண்டும்; அதுவே அதன்பால் வைத்த உண்மைப் பற்றுதலுக்குப் பொருத்தமாகும். தமிழருடன் தமிழிற் பேச விருப்பம் இல்லாத அவர்கள், தாம் தமிழரோடு உண்ணல் கலத்தல்கள் செய்யாது அவரின் வேறுபிரிந்து தம்மை உயர்வு படுத்திக் கொண்டது போலவும், அவர்களுள் வட மொழியை நிரம்பக் கற்றோர் சிலர் தமிழரோடு தாம் நேரே பேசுதலும் ஆகாதென்று ஓர் ஏற்பாடு செய்துகொண் டிருத்தல் போலவுந் தாமுந் தமிழையே முற்றும் பேசாதொழிதலே பொருத்த முடைத்தாம். அவ்வாறு தங் கொள்கைக்கு ஏற்ப

நடத்தலை விடுத்து, வடசொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழ் மொழி கலந்து பேசுதலால் மட்டுமே அவர் வட மொழிக்குரியராய் விடுவரோ? அவருட் சிலர் இப்போது ஆங்கிலங் கற்று ஆங்கிலச் சொற்களையுந் தமிழிற் சேர்த்துப் பேசுகின்றார். அதனால் அவர் ஆங்கில மொழிக்கு உரியராவரோ? ஆகாரன்றே. அதுபோலவே, வடமொழியைத் தஞ் சுற்றத்தார் எல்லாரோடும் முற்றும் பேசத் தெரியாத அவர் அதன்பாற் பாராட்டும் பற்று வெறும் போலியே அல்லாமல் ஏதும் பயனுடையதாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, உலக வழக்கிற்குப் பயன்படாத வடமொழிமேல் வைத்த போலிப்பற்றால் வளம் நிறைந்த தூய தமிழைக் கெடுக்க முந்துதல் பார்ப்பன மாந்தர்க்கும் அவரைப் பின்பற்றினார் பிறர்க்குஞ் சிறிதும் முறையாகாது.

அவ்வாறன்று, வடமொழி உலக வழக்கிற் பெண்டிரானும் பிள்ளைகளானும் பேசுதற்குப் பொருந்தி வராத உரத்த ஓசைகளுங் களைக்கும் ஒலிகளும் உடையதாய்ப், பெயர் வினைகளில் உயர் திணை அஃறிணைப் பாகுபாடுகள் உலக இயற்கையில் அமைந்தபடியாக இல்லாமற் செயற்கையாக வலிந்து வகுக்கப்பட்டு, ஊன்றிப் பயில்வார்க்கும் பேருழைப்பினையும் பெரு வருத்தத்தினையும் தருவதாயிருத்தலின் அஃது எல்லாரானும் பேசப்படாததனை ஒரு குற்றமாகச் சொல்லுதல் ஆகாதெனின், இது குற்றமோ அன்றோ என்பதனை இங்கே முடிபுகட்டப் புகுந்திலம். உலக வழக்கிற் பெண்டிர் சிறார் முதலான எத்திறத்தாரானும் பேசுதற்கு இயைந்த எளிய தன்மையுந், தன்னைக் கற்பார்க்கு இனியனவாய்க் காணப்படும் இயற்கைப் பொருத்த

முள்ள சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளும் வாய்ந்து பல்லாயிர ஆண்டுகளாக இளமை குன்றாமல் வழங்கிவரும் அருமை பெருமை பிக்க செந்தமிழ் மொழியில் வேண்டா கூறலாய் ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலான பிறமொழிச் சொற்களைக் கொண்டுவந்து நுழைத்தல் பெரிதுங் குற்றமாவதாம் என்பதனையே இங்கே விளக்கப் புகுந்தேம்.

இனி, இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டுத் தமிழில் வந்து கலக்கும் அயல்மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் பொருந்துதற் குரிய இயல்பினையுஞ் சிறிது ஆராய்ந்து காட்டுவாம். தமிழில் வந்து கலக்கும் ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலான அயல் மொழிச்சொற்கள் தம் தன்மை திரிந்து தமிழோடொத்துத் தமிழி னுருவத்தைப் பெற்று இயல்பாக வழங்கி வருகின்றன. ஜ்ஞாநம், ம்ருகம், ஸ்தலம், ரங்க, க்ஷீரம், ப்ரகாசம், ப்ராசி, சக்தி, ஈசுவர முதலான வடசொற்கள் தமிழில் முறையே ஞானம், மிருகம், தலம், அரங்கம், கீரம், பிரகாசம், பாசி, சக்தி, ஈசுவரன் முதலியன வாகத் திரிந்து தமிழோடொத்து நடைபெறுகின்றன; க்ளாஸ், கப், பாடல், பம்ப், பைபிள், ஐயோ நியன்ஸ், க்ரைஸ்ட், ஜான் முதலான ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்கள் தமிழில் முறையே கிளாசு, கோப்பை, போத்தல், வேம்பா, விவ்லியம், யவனர், கிறித்து, யோவான் முதலியன வாகத்திரித்து தமிழோடொத்து நடக்கின்றன. இங்ஙனமே ஆரியம் தமிழ் முதலியவற்றின் சொற்கள் ஆங்கில மொழியிற் பலவாறு திரிந்து அம்மொழியின் தன்மைக்கேற்ப உலவுதலை, இவ்வந்தியாவிலுள்ள ஊர்ப் பெயர்கள் ஆங்கிலத்திற் சொல்லப்படுங்கால் திரிபடையும் வேறுபாடு, ஒன்றுகொண்டே நன்கு தெளி

யலாம். இன்னும் இவ்விந்தியாவில் இப்போது வழங்கிவரும் பல மொழிகளுள் ஒன்றன் சொற்கள் மற்றொன்றில் கலக்குங்கால் அம்மற்றமொழியின் றன்மைக்கு இசையவே அவை திரிந்து வழங்குதலை அவ்வம் மொழியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்து தெளியலாம். இவ்வாறு ஒரு மொழியின் சொற்கள் மற்ற மொழியில் அதன் றன்மைக் கேற்பத் திரிந்து வழங்கும் இயற்கை கண்கூடாய் அறியப்பட்டுக் கிடத்தலின், தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழுக் கேற்றவாறு திரிந்து வழங்கல் பெரிதும் பொருத்தமாவதே யாம். ஒரு மொழிச் சொற்கள் வேறொரு மொழியில் அங்ஙனம் திரிந்து வழங்கவேண்டுவது தான் என்னை? அவற்றைத் திரிபுபடுத்தாமல் உள்ள படியே வைத்து வழங்குதலால் வரும் இழுக்கு என்னை? எனின்; உலகவழக்கில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு மொழியும் உயிரோடு உலவும் உடம்பு போல் வதாகலானும், உடம்பு நீலைபெற்றிருந்து வளர்தற் பொருட்டு அதற்கு இடும் பலவேறு உணவுப்பொருள்களுந் தந்தன்மை திரிந்து அவ்வுடம்பின் றன்மையோடு ஒத்து ஒன்றுபட்டால் அல்லாமல் அவ்வுடம்பு நீலை பெற்று வளராமையே, உயிரோடு உலவும் ஒரு மொழியிற் போந்து கலக்கும் பிறமொழிச் சொற்கள் அம்மொழியோ டொத்துத் திரிந்து அதனோ டொன்றுபட்டு நின்றாலல்லது அம்மொழி வளராமையானும், ஒரு மொழியில் ஏனைமொழிச் சொற்கள் திரிந்து காணப்பட வேண்டுவது இன்றி மையாத இயற்கையேயாம் என்க. இவ்வியற்கைக்கு மாறுபாடு இல்லாமலே தமிழ் மொழியின் கண்ணும் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் தமிழிற்கேற்பத் திரிந்து காணப்படுகின்றன.

இஃதிங்ஙனமாகவும், இப்போது சில ஆண்டுகளாகப் பார்ப்பனரில் தமிழிலே நூல் எழுதுவார் சிலரும் அவரைப் பின்பற்றின வேறு சிலரும் வடமொழிச் சொற்களையும் ஆங்கிலச் சொற்களையும் மிகுதியாய்க் கொண்டு வந்து தமிழில் வலிந்து புகுத்துவதோடு, அவற்றைத் தமிழுக்கேற்பத் திரிபுபடுத்தாமல் அம்மொழியில் உள்ளபடியே எழுதுகின்றார்கள். ஜ்ஞானம், ம்ருகம், ப்ரகாசம் முதலியனவாக மேலெடுத்துக் காட்டிய வடசொற்களையும், க்ளாஸ், பாட்ல், க்ரைஸ்ட் முதலான ஆங்கிலச் சொற்களையுந் தமிழுக்குப் பொருந்தத் திரிபுபடுத்தாமல், இனிய மெல்லிய தமிழ்ச்சொற்களின் இடையே அவற்றை அங்ஙனமே எழுதினால் அவை, தமிழின் இனிமையிலும் அருமையிலும் பழகினார்க்கு எவ்வளவு அருவருப்பாய்த் தோன்றுகின்றன! தேனும் பலாச்சுளையுங் கலந்து அருந்துவார்க்கு. அவற்றிடையே முட்கள் விரவியிருந்து நாவிற்குத் தால் அஃது எவ்வளவு துன்பத்தினையும் வெறுப்பினையுந் தருமோ, அதுபோலவே வேண்டா வழக்காய் உருவு திரியாமல் தமிழில் வரையப்படும் வேற்று மொழிச் சொற்கள் உண்மைத் தமிழறிஞர்க்குப் பெரியதொரு வருத்தத்தினையும் அருவருப்பினையும் விளைக்கின்றன. எவ்வகைப் பொருளையும் எத்தகைய கருத்தையுந் தெரிவித்தற்கு எண்ணிறந்த தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பவும், அவற்றைப் புறந்தள்ளி மற்றைமொழிச் சொற்களை அதன்கட் கொண்டு வந்து புகுத்தலே ஒரு பெருங் குற்றமாம்; அதன்மேலும், இயற்கைக்கு மாறாய் வருந்திச் சொல்லவேண்டும் அவ்வயல் மொழிச் சொற்களை, இயற்கையோடொத்து மெல்லென்ற நடக்குந் தமிழ்ச்

சொற்களி னிடையே சேர்த்துக் கூறுதல் அதனினும் பெரியதொரு குற்றமாம். அஃதல்லாமலும், வயிற் றிற்கு இடப்பட்ட உணவுப்பொருள்கள் தமது உருவு திரிந்து உடம்பிற்கு வேண்டும் பாலாக மாறாமல், அவை அங்ஙனமே வயிற்றினுட் கிடந் தால் அவை அவ்வுடம்பிற்குச் சிறிதும் பயன்படா மையோடு அவ்வுடம்பினையும் பழுது படுத்துமன்றோ? அதுபோலவே, தமிழின் நன்மைககு ஏற்ப உருவு திரியாமல் எழுதப்படும் வடசொற்கள் முதலி யனவும், பயன்படாது போதலொடு தமிழின் அழகை யுஞ் சிதைவுபடுத்தா நிற்கின்றன. மேலும், இயற்கை யழகாற் சிறந்த ஒரு நங்கைக்கு அவளது இயற்கை யழகு ஒன்றுமே அமையும்; அன்றி அவட்கு வேறு ஆடை யணிகலன்கள் அணிந்து பார்க்கவேண்டினும், அவளது அழகிற்குப் பொருத்தமான சிலவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து அவளை ஒப்பனை செய்வதே வாய்ப் புடைத்தாம்; அங்ஙனமின்றி அவளது நலத்திற்குப் பொருந்தாதவற்றையும், பொருந்துமேனும் அள விற்கு மேற்பட்ட ஆடையணிகலத்தொகுதிகளையும் அவள் மேல் இடுதல் அவளது ஒப்புயர்வற்ற அழகைக் குறைப்பதோடு காண்பார்க்கும் நகை யினைத் தரும்; இங்ஙனமே, இயற்கை நலம் நிரம்பிய தமிழுக்கு அதன் நலம் ஒன்றுமே அமையும்; அன்றி இன்றியமையாது வேற்றுமொழிச் சொற்களைச் சேர்க்க வேண்டி வந்தக்கால், அதன் இயல்புக்குப் பொருந்தினவற்றையே சேர்த்தல் அழகுடைத்தாம்; அவ்வாறன்றி அதன் இயற்கைக்கு மாறானவற் றையும், மாறாகாவிடினும் அளவுக்கு மிஞ்சிய அயல் மொழிச் சொற்களையும் அதன் கண் வலிந்து புகுத்தல், அதன் நலத்தைக் குறைப்பதொடு தமிழி

ழறிவு மிக்க சான்றோர்க்கு நகையிணையும் விளைக்கும் ஆதலால், அயல்மொழிச் சொற்களை உருவு திரியாமற் சேர்த்தலும், உருவு திரிந்தவற்றையும் அளவுக்கு மிஞ்சிச் சேர்த்தலும், ஒரு சிறிதும் பொருந்தா வென்று கடைப்பிடித்துணர்க. அங்ஙனமாயின், தமிழ்ச்சொற்கள் இயற்கையொலி யுடையவாதலும், மற்றை மொழிகள் இயற்கைக்கு மாறான செயற்கையொலி யுடையவாதலும் எவ்வாறெனின், அவ் வேறு பாட்டைத் 'தமிழின் ஒலியெழுத்துக்கள்' என்ற கட்டுரையில் விளக்கிக் காட்டி யிருக்கின்றோம்; ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

மறைமலையடிகள் நூல்கள்

	கு.	பு.	கா.
அம்பிகாபதி அமராவதி	4	00	
அறிவுரைக் கொத்து	3	00	
ஷை உயரிய பதிப்பு	3	50	
மறைமலையடிகள் கடிதங்கள்	1	00	

அடிகளாரின் சிறு நூல்கள்

தமிழின் தனிச் சிறப்பு	0	37
கடவுள் நிலை	0	15
சைவசமயப் பாதுகாப்பு	0	15
திருக்கோயில் வழிபாடு	0	15
சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலியிடலாமா?	0	15
சீவகாருணியம்	0	15
கடவுளுக்கு அருளுருவம் உண்டு	0	15
கல்வியே அழியாச் செல்வம்	0	15
கல்வியுங் கைத்தொழிலும்	0	15
பகுத்துணர்வும் மாதரும்	0	25
தமிழ்த்தாய்	0	15
தமிழிற் பிறமொழிக் கலப்பு	0	25
தனித்தமிழ் மாட்சி	0	25
அறிவுநூற் கல்வி	0	15
தமிழ் நாட்டவரும் மேல் நாட்டவரும்	0	60
உடன்பிறந்தார் ஒற்றுமை	0	15
கூட்டு வாணிகம்	0	15
பெண்மக்கள் கடமை	0	15
பெற்றோள் கடமை	0	25

பாரி நிலையம்

59. பிராட்வே. சென்னை 1.

